

או על פי שיכולים להנחת תפילין במשך כל היום כולל מנוח החמה, עד צאת הכוכבים או שקייעת החמה), הרי הזמן המוחבר להנחת תפילין הוא בזמן תפילה שחרית, כמו גם ישראל שמנחים תפילין ומתפללים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח)

אהבת את יי' אליהה, בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך. והיו תדברים ראללה, אשר אנכי מצוך הימים, על לבך. ושותם לביך ורברת בם, בשבתק בבייחד ובלבתק בדרך ובשכובך ובគומך. וקשורתם לאות על לך, והיו לטופפת בין עיניך. ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. והיה אם שמע תשמעו אל מצוני, אשר אנכי מצוה אתכם היום, לאhabה את יי' אליהיכם ולעכדו, בכל לבכם ובכל נשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלךו, ואספאת דגנך ותירשך ויצחרך. וננתתי עשב בשדר לבהמותה, ואכלת ושבעתה. השמרו לכם פן יפתח לבכם, וסרתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחוויהם להם. וחורה אף יי' בכם ועצר את השמים ולא היה מטר והארמה לא תתן את בוללה, ואברכם מהרעה מעל הארץ הפוכה אשר יי' נתן לכם. ושותם את דברי אלה על לבכם ועל נשכם, וקשורתם אתם לאות על ידכם והיו לטופפת בין עיניכם. ולפתקתם אתם את גניכם לדבר בם, בשבתק בבייחד ובלבתק בדרך ובשכובך ובគומך. ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשב יי' לאבתיכם להחת להם, כי מי השמים על הארץ. ויאמר יי' אל משה לעשו לך ציצית על בגנו יישראל ואמרת אליהם ועשו לך ציצית הבננה, פטיל תכלת. והיה לך לציצית, וראיתם אותו, וזכרתם את כל מצות יי', ועשיתם אותם, ולא רקחו אחריו לבכם ואחריו עניכם אשר אתם זרים אחריהם. למען תופרו ועתשיתם את כל מצותי, והיותם קדושים לאלהיכם. אני יי' אליהיכם, אשר הוציאתי אתכם, מאארץ מצרים להיות לכם לאלהים, אני יי' אליהיכם (אני יי' אליהיכם) אמתה.

נון לומר קודם התפילה:

חריני מקבל עלי מזוזות עשה של אהבת לרעך במקודם מזוזה לתהפלל בתפליין את כל תפילה שחרית כולל שערת תהילים כפי שמתחלק לימי החודש.

יהי רצון מלפנייך, יי' אליהינו ואלדי אבותינו, שיבנה בית המקדש ב מהרה בימינו, ותן חלכנו בתורתך.
אך צדיקים יזרו לשמהך ישבו ישראל שרים את פניה.

כדי שלכל ילד, בן או בת - נס קמי קנים - והמוגנים יהו סידור (הפלה) פרט משלו - לומר תפילה להשם, חוקש - המשחה חמישית תורה (או ספר אחר של תורה) משלו ללוור בו כל יום וhour, וכן להזכיר קופת-צקה משלו - שלתוכה נתן ذקרה (לבד משbeta וום טבו, מכוספו הפרט) (שניתן לו מהוריו או שקיבל כספו ... שבחן כל היה לבנות חי נפשו, ולהשתמש בו לזרחי האנשים, ושיכתו על זה להשם הארץ ומלאה" (או בראשיתוכות "לה"י") בצוות שמו - ודברים אלו יהיו ברשותו ואחריו וויהם בחדרו, מקום בלאט - את הקופה יש לקבע חדר על ידי מסגר וכדור, ועל ידי זה החדר יכול יה' החקק להדר ובית של ذקרה.

סדר הנחת תפילין

טוב להרגל עצמו לומר ... נסח והמודה וכו' ועל ידי זה יזכיר את ה' הנזכר לעדי **מודה אני לפניה, מלך מי וקניהם שהחותרת بي נשמי בבחמלה. רבבה אמוןתך.**
מצווה לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

ציריך ליהר בה מאר ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיברך.
ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצצנו על דברי תורה:

והערב נא יי' אליהינו אתי-דבורי תורה בפנים, ובפי כל-עמך בית ישראל, ונחיה אנחנו וצאצאיינו, וצאצאי כל-עמך בית ישראל, בלבנו יודעי שםך ולומר תורתך לשמה. ברוך אתה יי', המלך תורה לעמו ישראל:
ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר בחר לנו מפל העמים ונtran לנו את תורה. ברוך אתה יי', נתן התורה:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אחים ואל-בניו
לאמר כה תברכו אתי-بني ישראל ואמרם:
יברכד יהוה וישמרך: יאר יהוה | פניו אליך ויחוך: ישא יהוה | פניו אליך ויחסם לך שלום:
ושמו אתי-שמי על-בני ישראל ואני אברכם:

ברכות הנחת תפליין

הברכה הראשונה, באירועה מוכונים הן על התפליין של דן וכן על התפליין של ראש (נאמותה לפני הדזק הרוץ על שריר הקיבור של היד השמאלית (איטר, הכותב ביד שמאל מניה את התפליין על יד ימין) באופן שהתפליין נוטות לעבר הגוף).

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצצנו להנחת תפליין:
הברכה השנייה נאמרת ורק אם דיבר בין הנחת תפליין של-ידי לש-ראש) לפני הדזק הרוץ על הרاش

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצצנו על מזוזות תפליין:

קריאת שם

שמע ישראל, יי' אליהינו, יי' אחד:
ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד: